

संस्कृत

क्र. १-७७

६९८१११/५

प्रायश्चित्त

प्रायश्चित्त विधि:

(1)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथ प्रायश्चित्तविधिं व्याख्यास्यामः ॥ न
विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः ॥ विहितस्य क्रमो न्यथाकरणे च प्राय
श्चित्तिः कर्तव्यः ॥ प्रायो विनाशश्चित्तिः संधानं ॥ विनष्टसंधानं प्रा
यश्चित्तिरिच्छकं भवति ॥ अपराधसंज्ञितं दूर्यतया विहितमपि
चेत्तदेव कर्तव्यं ॥ तन्नास्ति वेदोऽतिदोमः कर्तव्यः ॥ यदेताव्याह
तयस्तस्मादेवैव यज्ञे प्रायश्चित्ते रिति वचनादिति वृत्तेः ॥ देवत्रो ॥ १ ॥
तनस्वशाखीयप्रायश्चित्ताभावेऽत्यंतरादागमयितव्यं ॥ तथा
प्यभावे सर्वप्रायश्चित्तं ॥ शाखांतरीयं वा कल्याणमिति ॥ स्वशा

(1A)

श्वी धगृ ह्य सूत्रेण स्वस्यो पनयनादिकृतं तत्र यस्यां शारवायां
विहितं तत्स्वशाखीयमित्युच्यते ॥ तस्माद्भिन्नशाखांतरीयं ॥
स्वशाखीयं यत्र नोपलभ्यते तत्र शाखांतरीयं ग्राह्यमिति ॥ तथा
यश्चिन्नं द्विविधं ॥ अतींद्रियसंधानं सेंद्रियसंधानं च ॥ अतींद्रि
यसंधानं नाम सर्वसाधारणविपर्ययैतरेषु तत्रे इत्येतस्मि
न्सूत्रे अज्ञातनिमित्तत्वेन वा हाते होमात्मकंबुहुषु युगपत्
अज्ञातमितित्तेषु एकाहुसा संकेतत्वं अतींद्रियसंधानं ॥ सेंद्रि
यसंधानं तु विशेषतः सूत्रकारेण बोधितं ज्ञातनिमित्तं सत्त

(2)

ब्रह्मं द्वियसंधानं ॥ यत्र जु होति जपति रूपं प्रायश्चित्तं स
त्रे आम्नातं तत्र ब्रह्माणं कर्त्तारं प्रतीयात् ॥ यत्र इष्टिरूपं प्रा
यश्चित्तं आम्नातं तस्य अन्तःकरणेन पूर्णाहुत्यात्मकं सत्रं
तरोक्तं वा प्रायश्चित्तं तत्र अग्निं कर्त्तारं प्रतीयात् ॥ अतीन्द्रिय
संधाने न सैन्द्रियसंधाने न वदन्तात्ताज्ञातमिन्द्रियेन च सर्व
त्र व्याहृति होमस्य ब्रह्मकृत् कस्य च समुच्चय इति केचित् ॥ २ ॥
यत्रैकस्मिन्निमित्ते श्रौतस्मार्त्तयोः प्राप्तिस्तत्र श्रौतमेव
विधीयत इति ॥ यथा ब्रह्मो दनाग्निनाशे पुनः पाकवर

(2A)

दानां तं नायश्चेति ॥ तथा ॥ एकस्मिन्निमित्तेन क्वचित्समुच्ची
यते ॥ तथा स्कन्धे अभिमंत्रणाद्भिः सिञ्चनं होमो न शानं वेति शा
वीकारः ॥ ॥ आश्वलायनेन यजमानेन ॥ शारवातरीयमिति
कस्याः शारवाया ग्राहमियेष क्षायं ॥ आधानं येन सूत्रेण
तेनैवेत्यादिकाः क्रियाः ॥ अथवा वेत्कृतं कर्मसफलं न प्र
यच्छतीति यज्ञकांडे ॥ कालकामिनिमित्तानंतरमेव ॥ ऐंष्टिकं
तंत्रे प्रधानस्विष्टकृत्समिष्टयजुर्होमाद्वा प्रागिति बोधा
यनः ॥ यत्र यत्र विशेषकालाभ्यातः सतत्र तत्र ग्राह्यः ॥ यत्र

(3)

ऐष्टिकाज्यसत्वेतत्रतेनैवप्रायश्चित्ताज्याहुतिः॥अन्यत्रस्मा
र्त्तवदाज्येन॥स्मार्त्तवदाज्यसंस्कारस्तु॥स्वशाखीयस्तत्रानु
सारेणदेवत्रातभाष्यकारेणयःउक्तःसएवसर्वत्रकर्तव्यः॥
देवत्रातस्त्वह॥आम्नातानाम्नातानांप्रायश्चित्तेष्टीनां
स्थानेषुर्णाहुतिरित्थंकायं॥परिस्तीर्यब्रह्मयजमानपत्नी
स्थानेषुपवेश्य॥गार्हपत्योत्तरतःस्क्रवजुहस्थलीप्रोक्ष
णीरासाद्य॥प्रोक्षणीःसंस्कृतपात्राणिप्रोक्ष्यगार्हपत्ये
आज्यं विलाप्यपवित्रंनर्हितेनिरूप्योत्सूयस्तुक्स्तुक्वैसं

॥३॥

(3A)

मृज्य आह वनी य समीपे कुशे ष पसा धे धम मु पस भा धाय
स्क चि चतुर्गृहीतं गृहीत्वा चतुर्थे निष्पन्नी कृत्वा देवतानाम्ना
वतुर्थ्यंतेन स्वाहाकारेण यजमानेन चारञ्जे जान्वा व्या कृतिं जु
हुयादिति ॥ अत्र ब्रह्मवरणस्यार्णा कृत्यार्थं कर्तव्यता प्रती
यते इति देवः ॥ सर्वत्र होमेषु पुरुक्षेण परिस्तरणं आज्यसंस्का
रः पात्रसंस्कार उग्नौ सान्निधानं प्रज्वलनं मलंकरणं ए
ततंत्रपंचकर्मैर्होमं कुर्यात् ॥ नासमिक्ते ज्जुहुयादिति
प्रदीपे ॥ सर्वत्रादिष्टस्थानेषु तत्र तत्र जुहुयात् ॥ गार्हपत्ये

(५)

प्र२

जुहोतीत्येवमादीन्यादिष्टस्थानानि॥ अनादिष्टेऽप्राहवनीय
एवहोतव्यं॥ सर्वत्रादिष्टकर्त्तरितेनतेनहोतव्यं॥ प्रतिस्थाताजु
होति॥ यजमानोजुहोति॥ ब्रह्माजुहोतीत्येवमादीनि॥ अनादि
ष्टधर्मुमेवकर्त्तरिंप्रीतीयात्॥ यत्रयत्रपात्रंनिर्दिष्टंतत्रतत्रते
नैवजुहुयात्॥ अंजलिनांजयात्॥ शर्पणजुहोतिइत्येवमादी
नि॥ अनादिष्टेजुहोवजुहुयात्॥ यत्रयत्रग्रहणसंख्याक्ति
स्तत्रतत्रोक्तग्रहणसंख्यादायजुहुयात्॥ चतुर्गृहीतेनजु
होति॥ द्वादशगृहीतेनजुहोतीत्येवमादीन्युक्तग्रहणसं

॥४॥

(4A)

ख्यानि॥ अनादिष्टग्रहणसंख्यानेन सकृद्ग्रहणमिष्य
ते॥ इति प्रदीपे॥ श्रोतबोधाय नोक्त्वा निप्रायश्चित्तया
नितु॥ व्याख्यातु ननु श्रुत्येषां समाहारो निगद्यते॥
मंत्राभ्यातगणाभ्यातवद्विधा ब्रूवीत्॥ मं
त्रसामर्थ्यसिद्धानिमंज्ञानानि भाष्यते॥ तान्यु
द्वयमुदुसंचैसादीनाह प्रवक्षते॥ प्रायो विना ई
पर्यायसवाप्यकरणाद्भवेत्॥ अन्यथा करणाद्वा
३ ब्रह्मप्रतिष्ठा मनसो ब्रह्मेत्यादीनि तानि च॥ तादृश-मंत्रगणाभ्याना
ङ्गणाभ्यातवमिष्यते॥ ३

नि

(5)

पितृसंधावित्तिरुच्यते ॥ पात्राणां सादनप्रोक्षावा
ऽप्येसंस्कारएवच ॥ स्तुक्स्तुक्वस्यवनिष्ठापोदभैःसं
मार्जनंतथा ॥ एतत्सर्वं पुत्रेषु श्रौतेस्मार्तवदि
ष्यते ॥ होमेषु नुक्तपात्रेषु द्वैवजु रुयाद्विवा ॥ यह
णो नुक्तसंख्याने सद्यः प्रयमिष्यते ॥ अनुक्तोक्ति ॥ ५१ ॥
विशेषश्चेद्भवेदाहवनीयकं ॥ अध्वर्युमेवकर्तारं
प्रतिपाद ॥ विशेषणो ॥ इतिगोपालः ॥ इतिपरिभा

(5A)

षा ॥ आश्वलायनस्य बौधायनमवलंब्य आधाना
दिकर्माणि कुर्वतः सुरामपक्षमवलंब्य प्रायश्चि
त्तसारसमुच्चैयोलिख्यते ॥ अथाधानप्रायश्चि
त्तानिलिख्यते ॥ स्मार्त्तं हि प्रकृत्य बौधायनसू
त्रं ॥ यथाश्रद्धमत्तं ज्ञातिपितर्यग्नीनादधी
तेति बौधायनो जीवति मृते वा जाभामवाप्यद्द
शमेहनीतिशालीकीति ॥ नदुब्रह्मिणो भवति ॥

ती२

(6)

स्यधिकारे अग्न्याधानं यदि न कृतं तदा स्मृत्यनुया
याश्चिन्नं कृत्वाऽ अग्न्याधानं कुर्यात् ॥ तथा च स्मृत्यर्थसा
रः ॥ अनाहिताग्नि त्वे तु संप्रधिकारी त्वे अग्न्याधाने अब्दा
द्वर्वाकु प्रतिमासं त्रिरात्रं ॥ ततः प्रसब्धं वा द्वादशैकमिति ॥
ऋत्विगात्मा धनं जायाश्च दं स्यन्वतुष्टयं ॥ तस्याग्निहो
त्रं स्वर्गाहय नर काये तत्र स्य वेति कल्पः ॥ आधानोदितायै
संभाराः तेषां नाशो दाहं वभ्रत्र पुरीषाद्युपहतौ वा तदा तस्य
जत ॥ अन्ये तज्जातीयं तद्रूपं तत्परिमाणं च यथापूर्वं नि

॥६॥

(6A)

यौ ज्य तत्र द्वे स्क वा कुती ब्रह्मो द नाग्नो जुहुयात् ॥ त्वमग्ने
स प्रथाऽऽसि ॥ प्रजापतेने त्वदिति ॥ इति सं ग्रहे ॥ गो
पिल्यज्ञार्थाग्निं लोकि कारणीभ्यां मथि त्वादक्षिणाग्या
यतने निदध्यात् ॥ अन्वथ श्रुत्वा श्रोत्रिया गारादा हृत्य नि
दध्यात् ॥ निहितमग्निं प रित्यच्य परिस्त्रीयाज्यं संस्कृत्य
स्कवं संमृज्या ग्नौ समि धमाधायाग्नि संस्कारार्थं पुनस्त्व
तिस्क वा कु तिं जुहुयात् ॥ तत्र गोपिल्यज्ञं कुर्यादि ति प्र
दीपे ॥ गोपिल्यज्ञार्थाग्निं ता उ द्दते या प्रकृ तिस्तत आ

(५)

हृत्पव्यस्तासमस्ताश्चवाहतिभिर्जुहुयात्॥ अतिप्रणीतोल्मु
कनात्रोततएवपुनरुल्मुकमाहृत्सोल्मुकोग्नौगोपितयज्ञा
र्थाग्नौवाव्यस्तसमस्तवाहतीर्जुहुयात्॥ गोपितयज्ञार्थसं
भारणां नात्रोपुनरुल्मुकमाहृत्सोल्मुकोग्नौत्वमग्नेअया
सि॥ प्रजापतेइतिइस्त्वाहृत्भिर्जुहुयात्॥ ब्रह्मोदन
स्थालीभेदेअभिन्नोद्यमइतिभग्नंस्थालीभिभिमंत्र्य
घर्मादेवानित्यन्यांस्थालीन्निधायभग्नममुप्रक्षि
प्यसर्वप्रायश्चित्तंब्रह्मोदनाग्नौजुहुयादिति सः॥ ब्रह्मो
दनाग्निः ब्रह्मोदनपाकात्सर्वं स मासेपणात्सर्वं वाऽअ

॥७॥

(२A)

नुगच्छेत्तदा अर्धाधानावेत् अर्धाविक्षिप्तोपसना धान्
नः प्रणीयेत् सर्वप्रायश्चित्तं कृत्वा पुनः सर्वेष्विधिहोमादि
प्रणयन्नांतं कृत्वा पुन ब्रह्मादनं पवेदितिकेचिदाहुः ॥
अन्ये तु ॥ अनुगतप्रायश्चित्तं कृत्वा प्रणयेदिति ॥ यदि स
र्वाधानि वेत्तदा श्रोत्रियगणरादग्निमादस्य अयाश्चे
त्ति कृत्वा सर्वेष्विधिहोमादि ब्रह्मादनं पुनः कुर्यादिति
प्रदीपिकादयः ॥ प्रायश्चित्ताधानेऽप्ययमेव पप्रकारो
ऽग्न्युत्पत्ताविति भावीकारः ॥ यदाहुः ॥ अवरिषाद्युत्पत्ति

(8)

स्तदा पूर्ववदुत्पाद्य सर्वप्रायश्चित्तं कृत्वा सर्वेषु धिहो
मादिप्रणपनांतं कुर्यात् ॥ पुनर्ब्रह्मोदनं कुर्यान्न वा ॥ आ
धानपितृयज्ञार्थं ब्रह्मोदनं कुर्यात् ॥ अग्नीनामेवमा
दानां बोदनार्थं विनाशे ॥ एतेषामेव पक्षाणां चित्रम
न्यतमं भवेत् ॥ ब्रह्मोदनं नाशे तु पुनर्ब्रह्मोदनं परे ॥
॥ इति गोपालः ॥ पुनर्नाशे सर्वधानपक्षे विशेषा
वक्ष्यते ॥ ॥ सर्वाधानि नातु लोकि काग्निं निधाय पुन
स्त्वेति समिधमाधाय ते नैव चतुर्गृहीत्वा तत्र कार्य
तं कुर्यात्

॥ ८ ॥

(8A)

मिति केशवा दयः ॥ तदनुगते एव मेवौ त्पत्तिरुक्ता प्रायश्चि
तं वरुत्वासवौषधिहोमादि सर्वं कुर्यादिति ॥ तन्न ॥ तन्नबोधा
यनत्रा रेवीर्यो नामेव ॥ तेषां स्मार्तसूत्रे पुनः संधानप्रकरणे
एकाहुत्यात्मकस्य पुनः संधानस्य विकल्पो नाभिधानात् ॥
तथा च ॥ ॥ एकाहुत्यावापि संधानं पुनस्त्वादित्याकद्रा
तसवः समिधतां कामायचाहेत्याधास्ये इति बोधायन
सूत्रं ॥ तस्मात् आश्वलायनेन यजमानेन सर्वाधानप
क्षेपुनश्चे पुनराधीनेपि लौकिकाग्निमाह स आया

(9)

श्वेतिस्मात्त्राय नुगतवस्रायश्चित्राज्या कृतिं कृत्वा सर्वेषु
विहोमादि कुर्यादिति ॥ इदं प्रायश्चित्तं स्वशाखात्कमेव क
र्तव्यमिति ॥ अन्ये तु ॥ स्मात्त्राग्नेः प्रथमाधाने समारोपित
त्वात्स्मात्त्राग्नेरभावः ॥ तस्मात्प्राग्वातरो ग्युत्पत्तिं कुर्या
दिति तद्विशारणीयं ॥ समासे पपोत्तरब्रह्मोदना ग्युन्त
गतेषु प्रायश्चित्तं भवति ॥ दक्षिणाग्न्या धानार्थं वातस्य ॥ ११ ॥
धारणत्वात् ॥ अथैनमग्निं सते समोप्यदक्षिणतो ज्व
लयंत आसते इति ॥ य एव सते समुत्तो भवति तं दक्षिण
याद्यं द्वारोपनिर्हसान्वाहाय पंचनमादधातीति क

२ ×

यदिगार्हपत्याधानात्पूर्वसूर्योदये सति प्रयोगमुत्सृज्य कालं
तरे आदधीत × २

(9A)

श्रुत्य सूत्रं ॥ सूर्योदयात्पूर्वयदि मध्यमानो ग्निर्न जातश्चे
त्तदा प्रयोगमुत्सृज्य कालं तरे आदधीत यदि आहवनीया
धानकाले मेघादानात्सोमो विभ्रवति तदा उद्धृतं तम
स स्परि ० ॥ उद्धृतं विवृणुते स तमेति आहुतीर्जुहुयात् ॥ सूर्य
य विवृणुते स तमेति आहुतीर्जुहुयात् ॥ सूर्योदयान्तरे
य विवृणुते स तमेति आहुतीर्जुहुयात् ॥ सूर्योदयान्तरे
मंधनात्पूर्व अरण्यो नाशो उपघातः पहा रे वा सति प्रयो
गमुत्सृज्य आदितः आरभ्य कालं तरे आदधीत् ॥ सूर्या
हुतेः पूर्वयस्य कस्यां गस्यां करपो रणा हुत्प नंतरं त्वन्नोऽ
अग्ने स त्वन्नोऽ अग्ने इत्येताभ्यां आहवनीये देसु वा

(10)

हुती हुत्वा यजुर्भेषजं श्वितं भुवः स्वाहेति दक्षिणाग्ने
जु हुयात् ॥ सामभ्रेषे सुविरत्या हवनीये जु हुयात् ॥ अथा
नसं कल्पाद्दधं यजमानस्य वरणाद्दधं मृत्विजां च जाता
द्याशो च संभवे स्नात्वा यजमानं कर्म समापयेत् ॥ एवं सर्वत्र ॥
वृत्तानामृत्विजां यजमानस्य वास्य प्रारतो विसर्गः ॥ इमं
मेव रूपात्तत्वायामीति एतासां इत्स्ववाहुती हुत्वा पुनर्मम
त्विं द्वियं इत्यनुवाकं वाजपेयः ॥ यजमानः स्वदारगमने ब्रा
तपतीष्टिं कुर्यात् ॥ आहिताग्नेर्यदा कदावा अबुद्धिपूर्वक
मन्यस्त्री गमने ब्रतभृतेष्टिं विधां यस्मत्कृतमपि प्रांच

११९०॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com